

Beszámoló

A tavalyi évben leadott pályázatom egy 7-8. osztályos diákok számára készülő szexuális nevelési TIE előadás szövegének létrehozását célozta meg. A szöveg alapja Shakespeare *Rómeó és Júlia* c. örök klasszikusa. A koncepciót az eredeti mű főszereplőinek kora ihlette (Rómeó és Júlia tinédzserek a cselekmény idején). Az általam írt változat elsősorban nem pusztán adaptáció, hanem újraírás, ami a mindent elsöprő szerelem és a szexualitás kérdéskörét kortárs helyzeteken keresztül térképezi fel. Nagyon fontosnak tartottam, hogy beszélgetést kezdeményezzünk az egészséges kapcsolatokról és a határok meghúzásáról azzal a 13-14 éves korosztállyal, amelynek tagjai sok felületen találkoznak ugyan a szexszel, de a forrásaik megkérdőjelezhetők és gyakran egyáltalán nem etikusak. Az ötlet évek óta érlelődött bennem. Ezért is jelentett sokat, amikor a Communitas bizalmat szavazott nekem, és végre útjára indíthattam a projektet.

A munkát előzetesen két fázisra osztottam: június-december a kutatási szakasz, január-március a szövegfejlesztési szakasz. Az idővonal módosult némiképp, ennek pedig elsődleges oka, hogy az ösztöndíj megkapása után jelentkeztem a Debreceni Egyetem Irodalom- és Kultúratudományok Doktori Iskola képzésére. A doktorim témája színház a posztigazság korában. Hosszútávú célom, hogy oktathassak, nevelhessem a jövő színházcsináló generációit. A doktorin szintén régóta gondolkodtam, és a döntés meghozatalában, hogy végül idén kezdem el, sokat segített a Communitas-ösztöndíj. A magyarországi doktori ösztöndíjak sajnos alacsonyok, nem biztosítják a megélhetéshez szükséges alapot. A Communitas-ösztöndíj lehetővé tette, hogy Budapestre költözzem, kutathassak az itteni könyvtárakban, látogassam a főváros állami- és független színházait.

Ugyancsak Budapesten ismerkedtem meg három olyan szervezet munkájával, ami nagyban segítette a drámaszövegem koncepciójának továbbgondolását. A Patent Egyesület, a NANE Egyesület és a Hintalovon Gyermejk jogi Alapítvány nagy hangsúlyt fektet a szexuális nevelésre, a visszaélések megelőzésére. Kutatásom első szakaszában az ő kiadványaik mellett olvasmányaim a következőkből álltak (a teljesség igénye nélkül): az UNICEF Magyarország és a WHO szexuális nevelésre vonatkozó irányelvei; Testsuli, Kék vonal és a SzexEd; Hevesi Krisztina, Rigó Adrien, Urbán Róbert: *Szexuálpszichológia*; Antoni Rita, Kutassy Dorottya,

Mérő Vera, dr. Sebestyén Andrea: *Az átfogó szexuális nevelés alapjai*. Olvasmányaim során találkoztam olyan problémákkal, amelyek újak voltak számomra, de amelyek mindenképpen részét képezik a drámaszövegnek (pl. online bullying, meztelen képek terjesztése).

A tervem következő lépése egy interjúsorozat lett volna 13-16 évesekkel. A célom az volt, hogy felmérjem, milyen konkrét problémák érdeklik őket ezen a területen, honnan informálódnak. Azonban miután egyeztettem drámapedagógusokkal, felhívták rá a figyelmem, hogy a direkt interjú módszer nem a legcélravezetőbb ennél a korosztálynál. Sokkal hatékonyabb drámafoglalkozásokon, -játékokon keresztül megközelíteni a kérdést, esélyt adva arra is, hogy egy kitalált karakter védelme alatt beszéljenek őket érintő kérdésekről. Így január-februárban egy másfél órás drámafoglalkozás létrehozásán dolgoztam. Ebben a munkában nem voltam egyedül, három szakemberrel közösen találtuk ki a foglalkozást: Kedves Kriszta drámapedagógus (akinek doktori kutatása pontosan a szexuális nevelés drámapedagógiai eszközökkel), Gál Álmos-Dániel biológiatanár, valamint Szüszer Tímea pszichológus (aki egyszerre mind gyermekpszichodráma segéd, facilitátor, illetve rendelkezik gyermekvédelmi képzéssel).

Ebben a szakaszban tart jelenleg a projektem. A következő lépés a drámafoglalkozás több csoporttal való játszása az idei tanévben, illetve a következő tanév végén. A foglalkozások eredményei pedig beépülnek majd a szövegbe azok mellé a jelenetek mellé, amelyek az általam fontosnak ítélt problémákat tematizálják. A következő évadban pedig az UTP (Untitled Theatre Project) a dráma alapján létrehoz egy TIE előadást.

Ezúton is szeretném megköszönni a Communitas Alapítványnak, hogy támogatott engem és a projektem. Nagyon sokat jelentett nekem, hogy az elmúlt évben szabadon mozoghattam, hasznos tudással vértézhettem fel magam, ennél fogva szakmailag minőségi munkát tudok végezni. Fontosnak tartom, hogy létezik ez az ösztöndíj, és azt, hogy független alkotók tevékenységét nagymértékben megkönnyíti, hiszen kevés forrás áll a rendelkezésükre.

Köszönettel,

Fazakas Réka